

N:o 78.

Uppläst och godkänd i Första Kammaren den 18 maj 1892.
— — — Andra Kammaren den 19 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående försäljning af viss kronan tillhörig, i hufvudstaden belägen mark, samt om beredande af nytt kasernetablissemment för lifgardet till häst m. m.

(Statsutskottets utlåtande n:o 63.)

Till Konungen.

Under återopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver landförsvarsärenden den 4 februari innevarande år har Eders Kongl. Maj:t i en samma dag afgifven proposition föreslagit Riksdagen att besluta

att till Stockholms stad måtte, på de i en af stadsfullmäktige i Stockholm aflåten, i stadsrådsprotokollet intagen skrifvelse den 26 januari 1891 närmare angifna vilkor, få under eganderätt öfverlåtas all den här i hufvudstaden belägna, kronan tillhöriga mark, som i skrifvelsen till dylik upplåtelse ifrågasattes;

att samtliga de inom kvarteren L, O, N och M å en vid propositionen bilagd karta belägna områden, som efter det öfverenskommelse i

nyss omförmälda afseende blifvit med staden Stockholm träffad, skulle komma att tillhöra kronan, måtte i den ordning, Eders Kongl. Maj:ts kunde pröfva lämpligt, få för kronans räkning föryttras, dock under vilkor, hvad anginge den sålunda föreslagna försäljningen, att densamma ordnades så att för de områden, som komme att föryttras, måtte erhållas en köpeskilling, motsvarande ett medelpris af minst fem kronor för hvarje qvadratfot;

att, af de medel, som inflöte vid försäljning af såväl nyssnämnda som de förut till gardesregementena upplåtna, vid 1885 års Riksdag till afyttring bestämda områden, måtte till beredande åt lifgardet till häst af nytt kasernetablissemment äfvensom till förflyttning af artilleriets ammunitionsförråd och laboratorium användas ett belopp af 2,300,000 kronor; samt

att medel till såväl nyssnämnda byggnadsföretag som ock de gaturgleringsarbeten, hvilka till följd af den ifrågasatta försäljningen af ofvan angifna områden erfordrades, måtte få efter Eders Kongl. Maj:ts beprövande af statsverkets tillgångar förskjutas.

Såsom till åberopade statsrådsprotokoll jemväl erinrats, uttalade 1885 års Riksdag vid det då lemnade bifallet till Eders Kongl. Maj:ts förslag om försäljning af viss kronan tillhörig, till gardesregementena upplåten mark samt om uppförande af nya kaserner för fotgardesregementena, den mening, att värdet å de till hästgardeskasernen gränsande tomter med visshet kunde antagas komma att betydligt höjas, derest jemväl denna kaserns område blefve upplåtet till byggnadsplatser, samt att saluvärdet för detta område borde fullt motsvara kostnaden för ett nytt etablissemments uppförande.

Delande denna uppfattning, anser Riksdagen sig nu böra fatta beslut om försäljning af det af hästgardet för närvarande disponerade området och har i sammanhang härmed velat i förbigående erinra om, att endast beslutet om hästgardeskasernens förflyttning torde redan i och för sig föranleda höjning i försäljningspriset för kronans angränsande tomter. Den hittills pågående försäljningen af dessa kronans tomter har öfver hufvud visat sig fördelaktig, och försäljningens utsträckning till nu ifrågasvarande område måste följaktligen kunna antagas komma att visa ett ekonomiskt gynnsamt resultat.

Då Riksdagen sålunda, om än hästgardeskasernens nuvarande beskaffenhet må kunna gifva anledning till berättigade anmärkningar, särskildt hvad de osunda logementens olämplighet beträffar, funnit den

föreliggande frågan om denna kaserns förflyttning böra betraktas hufvudsakligen ur ekonomisk synpunkt, i det att ej allenast denna förflyttning medgifver en vinstgivande tomtförsäljning, utan äfven till följd af berörda försäljning ett nytt tidsenligt kasernetablissemment bör kunna åstadkommas utan särskilda kostnader från statens sida, har Riksdagen ansett, att andra byggnadsfrågor icke böra med denna sammanblandas. På grund häraf har Riksdagen icke funnit lämpligt att i detta sammanhang taga under ompröfning, huruvida nya byggnader böra, på sätt Eders Kongl. Maj:t föreslagit, uppföras för artilleriets ammunitionsförråd och laboratorium. Då emellertid Eders Kongl. Maj:ts förslag innebär, att det nya kasernetablissemmentet skall delvis förläggas å den plats, som för närvarande upptages af berörda förråds och laboratoriums byggnader och hvarigenom dessa måste förflyttas till annan plats, hafva nämnda särskilda byggnadsfrågor, som i öfrigt icke hafva någon gemenskap med hvarandra, sålunda blifvit sammanbundna. Redan på grund häraf finner Riksdagen anledning att motsätta sig etablissemmentets uppförande på den plats Eders Kongl. Maj:t föreslagit; men äfven andra skäl tala för dess förläggande på annat ställe. Efter hvad under de fortsatta undersökningarna af marken vid berörda plats erfärits, erbjuder densamma delvis synnerligen olämplig grund för de afsedda byggnaderna. Dess fördelaktiga belägenhet torde deremot innebära grundad anledning till antagandet, att den i en snar framtid torde, åtminstone hvad vissa delar beträffar, blifva så värdefull, att dess upptagande för nu ifrågasatta ändamål bör undvikas.

Under förevarande ärendes beredning hafva flera andra platser än den nu ifrågasatta blifvit för det nya etablissemmentet föreslagna. Riksdagen tilltror sig emellertid icke kunna med visshet afgöra, hvilken af de sålunda föreslagna platserna må vara för ändamålet tjenligast, och har därför endast velat uttala den mening, att etablissemmentet synes böra uppföras å kronans mark i omedelbar närhet intill Ladugårdsgärdet, hvilket exercisfält äfven synes utan olägenhet kunna i någon ringa mån tagas i anspråk för ifrågavarande byggnader.

Beträffande kostnaden för den nya kasernen har Riksdagen ansett, att denna, som af Eders Kongl. Maj:t beräknats till 1,940,000 kronor, skulle kunna något nedsättas. En sådan nedsättning har Riksdagen dock ej tilltrött sig böra beräkna till högre belopp än 54,000 kronor, hvarigenom byggnadskostnaden skulle komma att uppgå till högst 1,886,000 kronor, eller den beräknade försäljningssumman för de nu af hästgardet disponerade tomterna, hvilken summa Riksdagen, som, enligt hvad ofvan

anförts, icke funnit sig böra anvisa anslag till nya byggnader för artilleriets ammunitionsförråd och laboratorium, alltså ansett böra ställas till Eders Kongl. Maj:ts disposition för det nu afsedda byggnadsföretaget, hvilket, på sätt Eders Kongl. Maj:t föreslagit, bör utföras i den omfattning, att det lemnar utrymme för fem sqvadroner.

Med anledning af ett inom Riksdagen väckt förslag i fråga om närmare bestämmande af sättet och vilkoren för ifrågavarande försäljning af hästgardesregementets nuvarande kasernområde samt dervid särskildt den försäljningsmannen tillkommande provision, har Riksdagen velat uttala den mening, att, ehuru provisionens belopp icke synes gifva anledning till erinran, Riksdagen dock föreställer sig att vid den nu förestående utsträckta försäljningen möjligen någon nedsättning i provisionen må kunna ega rum. Vid sådant förhållande och då Eders Kongl. Maj:t i allt fall icke lärer underlåta att tillse, att i detta hänseende icke större ersättningar komma att utgå än som skäligt är, har Riksdagen ansett det väckta förslaget icke böra lända till någon Riksdagens åtgärd.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt har Riksdagen på det sätt bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning,

att Riksdagen beslutit, att till Stockholms stad må, på de i en af stadsfullmäktige i Stockholm till Eders Kongl. Maj:t aflåten, i statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden för den 4 februari innevarande år intagen skrifvelse den 26 januari 1891 närmare angifna vilkor, få under eganderätt öfverlätas all den här i hufvudstaden belägna, kronan tillhöriga mark, som i skrifvelsen till dylik upplåtelse ifrågasättes;

att samtliga de inom kvarteren L, O, N och M å den vid samma statsrådsprotokoll fogade karta belägna områden, som efter det öfverenskommelse i nyss omförmälda afseende blifvit med staden Stockholm träffad, komma att tillhöra kronan, må, i den ordning Eders Kongl. Maj:t kan pröfva lämpligt, få för kronans räkning föryttras, dock under vilkor, hvad angår den sålunda föreslagna försäljningen, att densamma ordnas så, att för de områden, som komma att föryttras, må erhållas en köpeskilling, motsvarande ett medelpris af minst fem kronor för hvarje qvadratfot;

att af de medel, som inflyta vid försäljning af nyssnämnda områden, må till beredande åt lifgardet till häst af nytt kasernetablissemant användas ett belopp af 1,886,000 kronor; samt

att medel till såväl nyssnämnda byggnadsföretag som ock de gatu-regleringsarbeten, hvilka till följd af den ifrågasatta försäljningen af ofvan angifna områden erfordras, må få efter Eders Kongl. Maj:ts bepröfvande af statsverkets tillgångar förskjutas; hvaremot Eders Kongl. Maj:ts framställning i fråga om beredande af medel för förflyttning af artilleriets ammunitionsförråd och laboratorium icke af Riksdagen bifallits.

Stockholm den 19 maj 1892.

Med undersätlig vördnad.
